

spørge undervisningsministeren, hvad han mener det vil koste. Det må jo være det, det handler om. Man har lavet en folkeskolelov, og hvis ikke den skal omsættes til virkelighed, hvorfor i alverden vedtager man den så? Man har også lavet en lov, som vi skal tale om senere, og som går ud på, at de bosniske flygtninge skal have mulighed for at deltage i undervisningen. Er det så ikke rimeligt, at man også snakker lidt om, hvordan skolerne kan klare problemet med to- og flersprogede elever? Jeg synes, det må være rimeligt, at når man laver love, anviser man også, at de skal omsættes på den og den måde. Det kan ikke være sådan, at man bare skal have en hensigtslov, der kører i mange år.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er hr. Frank Dahlgaards bemærkning, der får mig herop.

Jeg ved godt, at hr. Frank Dahlgaard mener, at børn, der ikke fungerer i folkeskolen, bare skal smides ud. For det første må hr. Frank Dahlgaard vide, at det rent faktisk sker allerede i dag i langt større omfang, end man måske går og tror, og samtidig synes jeg også, det er et problem. For hvor smides de hen? Jeg vil godt spørge hr. Frank Dahlgaard, om det ikke bliver betydelig dyrere, hvis disse børn lander på et behandlingshjem.

Og så til fru Annette Just: Jeg synes, det er lidt groft, at lærerne skal skældes ud på denne måde over én kam, og jeg synes også, fru Annette Just skal være opmærksom på, at vi rent faktisk har fået gennemført en ny læreruddannelse i løbet af ganske få år. Når den uddannelse begynder at levere lærere, kan vi begynde at kigge på, hvilke ting der på det tidspunkt skal laves om.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg absolut ikke skar alle lærere over én kam. Det ligger mig utrolig fjernt at tage en gruppe mennesker og skære dem alle over én kam, og det er faktisk lige det modsatte, Fremskridtspartiet står for. Vi står for individualisme, og gud være lovet findes der også individualister blandt folkeskolelærerne.

Men det er hr. Bruno Jerup, der får mig herop igen med sin påstand om, at der i mange skoler står et gammelt, ubrugeligt edb-anlæg henne i hjørnet, og at ingen kan bruge det til noget som helst. Det har hr. Bruno Jerup såmænd fuld-

stændig ret i, men problemet er, at på daværende tidspunkt bestod kommunalbestyrelserne af gamle mænd – så kan jeg slå dem over én kam – som ikke var forudseende nok til at se, at edb var én af vejene frem.

Jeg tror og håber på, at der er flere, der kan se det nu, og at de får flertal. Der er i øvrigt også kommet nye kræfter i kommunalbestyrelserne, så det bliver forhåbentlig en saga blot, at der bare står et enkelt, gammelt anlæg. Det er en kommunal opgave, og jeg tror, at kommunerne nu vil tage ansvaret alvorligt.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Fru Anne Baastrup stillede mig et direkte spørgsmål: Hvor skal man smide de urolige elever hen – jeg tror, det blev formuleret noget i den retning – når de ikke skal være i klassen? Og jeg må sige, at jeg synes ikke, man skal smide nogen som helst nogen steder hen.

Men udgangspunktet i de tilfælde er, at en elev i længere tid har udvist en adfærd, som gør, at der simpelt hen ikke kan undervises i klassen på grund af uro. Her henviser jeg igen til Danmarks Lærerforenings undersøgelse, som viser, at 10 pct. af folkeskolelærerne har været udsat for vold inden for det sidste år. Hvordan tror man egentlig at indlæringsmulighederne er i de klasser, hvor det er tilfældet? Man lærer ikke ret meget! Og det er bl.a. sådanne elever, man må fjerne – ikke for at straffe dem, men fordi der er nogle klassekammerater, der skal have mulighed for at lære noget.

Og hvis det er større elever, hvor kan man så anbringe dem? Jo, der er vel efterskoler, højskoler og produktionsskoler. Når der er tale om mindre elever, bliver jeg egentlig svar skyldig, men det problem må vi drøfte. For hvad er alternativet? Er det, at små klasseterrorister kan ødelægge det for de mange? Kan vi acceptere det?

Jeg ved godt, at tingene fungerer fint på en del folkeskoler, som slet ikke kan genkende noget i denne diskussion; men jeg ved også, at det er helt forfærdeligt på andre skoler. Denne store spredning er i sig selv et problem, som jeg har lyst til at stille spørgsmål om og samtidig få ministeren til at kommentere – denne store spredning med hensyn til trivselen og indlæringsmulighederne på de forskellige skoler.

Erhard Jakobsen (CD):

Mit indlæg bliver kun kort, for jeg har haft lej-